Parlamentul European
2024-2029

TEXTE ADOPTATE

P10_TA(2025)0188

Posibilități de simplificare a fondurilor de coeziune

Rezoluția Parlamentului European din 10 septembrie 2025 referitoare la posibilități de simplificare a fondurilor de coeziune (2024/2106(INI))

Parlamentul European,

– având în vedere articolele 4, 162, 174-178 și 349 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),

– având în vedere Regulamentul (UE) 2021/1060 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 iunie 2021 de stabilire a dispozițiilor comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european Plus, Fondul de coeziune, Fondul pentru o tranziție justă și Fondul european pentru afaceri maritime, pescuit și acvacultură și de stabilire a normelor financiare aplicabile acestor fonduri, precum și Fondului pentru azil, migrație și integrare, Fondului pentru securitate internă și Instrumentului de sprijin financiar pentru managementul frontierelor și politica de vize[1] (Regulamentul privind dispozițiile comune - RDC),

– având în vedere Regulamentul (UE) 2021/1058 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 iunie 2021 privind Fondul european de dezvoltare regională și Fondul de coeziune[2],

– având în vedere Regulamentul (UE) 2021/1056 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 iunie 2021 de instituire a Fondului pentru o tranziție justă[3],

– având în vedere Regulamentul (UE) 2021/1059 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 iunie 2021 privind dispoziții specifice pentru obiectivul de cooperare teritorială europeană

---

1 JO L 231, 30.6.2021, p. 159, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1060/oj.
2 JO L 231, 30.6.2021, p. 60, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1058/oj.
3 JO L 231, 30.6.2021, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1056/oj.

(Interreg) sprijinit de Fondul european de dezvoltare regională și de instrumentele de finanțare externă[1],

– având în vedere Regulamentul (UE) 2021/1057 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 iunie 2021 de instituire a Fondului social european Plus (FSE+) și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 1296/2013[2],

– având în vedere Regulamentul (UE) 2020/460 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 martie 2020 de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1301/2013, (UE) nr. 1303/2013 și (UE) nr. 508/2014 în ceea ce privește anumite măsuri specifice menite să mobilizeze investiții în sistemele de sănătate ale statelor membre și în alte sectoare ale economiilor acestora ca reacție la epidemia de COVID-19 (Inițiativa pentru investiții ca reacție la coronavirus)[3],

– având în vedere Regulamentul (UE) 2025/925 al Parlamentului European și al Consiliului din 7 mai 2025 privind un instrument de dezvoltare și creștere pentru regiunile frontaliere (BRIDGEforEU)[4],

– având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului[5],

– având în vedere Regulamentul delegat (UE) nr. 240/2014 al Comisiei din 7 ianuarie 2014 privind Codul european de conduită referitor la parteneriat, în cadrul fondurilor structurale și de investiții europene[6] (Codul european de conduită referitor la parteneriat),

– având în vedere rezoluția sa din 16 ianuarie 2024 referitoare la implementarea dezvoltării teritoriale (RDC, titlul III, capitolul II) și punerea sa în aplicare în cadrul Agendei teritoriale europene 2030[7],

– având în vedere avizul Comitetului Regiunilor din 24 ianuarie 2025 intitulat „Bugetul UE și politicile locale: propuneri de noi mecanisme

---

1 JO L 231, 30.6.2021, p. 94, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1059/oj.
2 JO L 231, 30.6.2021, p. 21, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1057/oj.
3 JO L 99, 31.3.2020, p. 5, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/460/oj.
4 JO L, 2025/925, 19.5.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2025/925/oj.
5 JO L 347, 20.12.2013, p. 487, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1305/oj.
6 JO L 74, 14.3.2014, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2014/240/oj.
7 JO C, C/2024/5704, 17.10.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/5704/oj.

de concepere și punere în aplicare în CFM post-2027”,

– având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 27 februarie 2025 pe tema „Consolidarea orientării către rezultate a politicii de coeziune post-2027 – provocări, riscuri și oportunități”[1],

– având în vedere comunicarea Comisiei din 11 februarie 2025 intitulată „Calea către următorul cadru financiar multianual” (COM(2025)0046),

– având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 5 decembrie 2024 intitulat „Revizuirea Agendei teritoriale a UE 2030 – Către o abordare mai civică și mai integrată, cu legături mai strânse cu politica de coeziune”[2],

– având în vedere rapoartele anuale ale Curții de Conturi Europene pentru exercițiul financiar 2023,

– având în vedere Documentul de analiză 03/2024 al Curții de Conturi Europene din 8 iulie 2024 intitulat „Panoramă a cadrului de asigurare și a principalilor factori care au contribuit la erorile constatate în cheltuielile din domeniul coeziunii din perioada 2014-2020”,

– având în vedere Raportul special 22/2024 al Curții de Conturi Europene din 21 octombrie 2024, intitulat „Dubla finanțare din bugetul UE – Din sistemele de control lipsesc elemente esențiale care să atenueze riscul crescut pe care îl implică modelul MRR de finanțare nelegată de costuri”,

– având în vedere Raportul special 13/2024 al Curții de Conturi Europene intitulat „Absorbția fondurilor din Mecanismul de redresare și reziliență – Progrese afectate de întârzieri și riscuri pentru finalizarea măsurilor și, prin urmare, pentru realizarea obiectivelor mecanismului”,

– având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,

– având în vedere avizele Comisiei pentru bugete și Comisiei pentru control bugetar,

– având în vedere avizul transmis sub formă de scrisoare al Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale,

– având în vedere raportul Comisiei pentru dezvoltare regională (A10-0138/2025),

---

1 JO C, C/2025/2018, 30.4.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/2018/oj.

2 JO C, C/2025/773, 11.2.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/773/oj.

A. întrucât politica de coeziune este cel mai important instrument de investiții al UE pentru reducerea disparităților economice, sociale și teritoriale, iar caracterul său pe termen lung nu trebuie pus în pericol de măsuri sau modificări de urgență menite să reorienteze fondurile de coeziune către alte priorități; întrucât fondurile politicii de coeziune trebuie să servească în continuare obiectivele lor principale;

B. întrucât cooperarea regională poate acționa ca un catalizator pentru inovare și reziliență, iar instrumentele politicii de coeziune ar trebui să creeze condiții prielnice pentru ca o astfel de cooperare să înflorească, nestingherită de granițe teritoriale și administrative;

C. întrucât politica de coeziune joacă un rol fundamental în realizarea obiectivelor Pilonului european al drepturilor sociale și a planului său de acțiune, precum și a obiectivelor principale care vizează combaterea sărăciei, creșterea ocupării forței de muncă și promovarea învățării pe tot parcursul vieții; întrucât condiționalitatea legată de statul de drept și cea legată de normele sociale și standardele privind drepturile omului sunt indispensabile și nu trebuie să fie subminate de măsuri de simplificare; întrucât accesul la fondurile politicii de coeziune trebuie să garanteze protecția și incluziunea tuturor persoanelor din toate regiunile, indiferent de gen, vârstă, cetățenie, stare de sănătate, clasă socială, etnie, orientare sexuală sau identitate de gen;

D. întrucât fondurile politicii de coeziune reprezintă aproximativ 30 % din bugetul total al UE și constituie un pilon esențial pentru sprijinirea regiunilor europene, acestea trebuind să rămână independente și să nu fie grupate cu alte fonduri în viitorul Cadrul Financiar Multianual (CFM) pentru a-și păstra eficiența în reducerea disparităților teritoriale și pentru a încuraja convergența economică;

E. întrucât o politică de coeziune simplificată este esențială pentru a asigura reziliența Europei, pentru dubla tranziție verde și digitală, care să fie în același timp sustenabilă și justă, precum și pentru dreptul de a rămâne pe teritoriul lor al tuturor cetățenilor europeni și pentru a promova competitivitatea UE;

F. întrucât autoritățile locale și regionale (ALR) reprezintă nivelul de guvernanță cel mai potrivit pentru a identifica provocările și oportunitățile locale și sunt parteneri-cheie în realizarea obiectivelor politicii de coeziune și din agenda politică a UE, deoarece se ocupă de 54-58 % din volumul total al investițiilor publice realizate de autoritățile publice;

G. întrucât elaborarea unor cadre strategice esențiale, cum ar fi acordurile de parteneriat, planurile pentru o tranziție justă și programele naționale de reformă, de multe ori nu dispune de o abordare coordonată și nu implică în mod semnificativ autoritățile

locale și regionale competente;

H. întrucât actuala perioadă de programare 2021-2027, care se bazează pe inițiativele anterioare cu extinderi suplimentare ale opțiunilor simplificate privind costurile, are o listă redusă de obiective de politică și o logică de intervenție mai clară obținută prin indicatori, cerințe de raportare mai puțin stricte și un mecanism de audit unic;

I. întrucât politica de coeziune rămâne unul dintre cele mai vizibile și concrete simboluri ale solidarității europene și întrucât principiul de „a nu aduce prejudicii coeziunii” ar trebui aplicat în viitor pentru ca politica de coeziune să se concentreze în continuare pe misiunea sa principală, și anume reducerea disparităților regionale și promovarea convergenței economice și sociale în întreaga UE;

J. întrucât, cu toate acestea, autoritățile de management, organismele intermediare, beneficiarii și cetățenii se confruntă în continuare cu numeroase sarcini administrative și provocări care nu numai că afectează rata de execuție a proiectelor, ci subminează totodată eficacitatea, credibilitatea, impactul, vizibilitatea și felul în care este percepută politica de coeziune în ansamblu;

K. întrucât sarcina administrativă a beneficiarilor pentru depunerea cererilor pentru proiecte și execuția acestora cu sprijin din fondurile de coeziune a crescut pentru fiecare perioadă de finanțare, creând un efect disuasiv din ce în ce mai mare, și întrucât complexitatea procesului de depunere a cererilor și timpul îndelungat pe care îl presupune acesta determină adesea un calcul costuri-beneficii care descurajează beneficiarii să depună cereri, limitând astfel eficacitatea generală și accesibilitatea politicii de coeziune;

L. întrucât simplificarea fondurilor politicii de coeziune ar trebui să fie complementară cu cea a altor instrumente pentru a asigura o armonizare și o integrare suplimentară;

M. întrucât normele privind achizițiile publice și ajutoarele de stat reprezintă una dintre sursele majore de costuri și sarcini administrative, care sunt generate atât de suprareglementare în toate statele membre, de exemplu cerințe suplimentare impuse beneficiarilor de către autoritățile naționale și subnaționale, în afara celor care decurg din dispozițiile dreptului UE, cât și de interpretarea și aplicarea dificilă a Regulamentului general de exceptare pe categorii de ajutoare[1] în diferite contexte teritoriale;

N. întrucât perioadele anterioare de finanțare pentru politica de coeziune au început în mod repetat prea târziu, în special perioada

---

[1] Regulamentul (UE) nr. 651/2014 al Comisiei din 17 iunie 2014 de declarare a anumitor categorii de ajutoare compatibile cu piața internă în aplicarea articolelor 107 și 108 din tratat (JO L 187, 26.6.2014, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2014/651/oj).

actuală de finanțare 2021-2027, ducând la o presiune enormă reprezentată de acumularea de cereri de plată neonorate și la un flux lent de ieșire a fondurilor de coeziune;

O. întrucât o serie de factori, printre care întârzierile în finalizarea pachetului legislativ și a acordurilor și programelor de parteneriat, punerea în aplicare simultană a Mecanismului de redresare și reziliență (MRR), mediul de reglementare complex și în continuă schimbare, au influențat decisiv actuala rată scăzută de punere în aplicare a politicii de coeziune în toate statele membre;

P. întrucât mediul de reglementare complex și în continuă evoluție constituie o piedică serioasă în calea punerii în aplicare efective, eficace și la timp a politicii de coeziune și întrucât această complexitate a făcut ca accesul la fondurile politicii de coeziune să fie deosebit de dificil pentru autoritățile locale mai mici, pentru întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri) și pentru organizațiile societății civile din întreaga UE;

Q. întrucât măsurile de simplificare ar trebui să asigure un echilibru între necesitatea de a facilita și îmbunătăți accesul la fonduri pentru a obține rezultate sustenabile, pe de o parte, și necesitatea de a proteja bugetul UE, ținând seama în mod corespunzător de preocupările și contribuțiile părților interesate instituționale și neinstituționale, pe de altă parte; întrucât, odată puse în aplicare, aceste măsuri nu ar trebui subminate prin reintroducerea complexității pe motivul cerințelor naționale de audit;

R. întrucât Regulamentul financiar[1] impune Comisiei să ia măsuri corective, cum ar fi simplificarea dispozițiilor aplicabile, îmbunătățirea sistemelor de control și redefinirea programului sau a sistemelor de execuție, în cazul în care, în timpul execuției bugetului UE, nivelul de eroare este în mod constant ridicat;

S. întrucât cheia de repartizare revizuită, numită „formula de la Berlin”, astfel cum este formulată în prezent în anexa XXVI la RDC, care adaugă alte elemente importante la PIB, nu reflectă încă în mod adecvat divergențele reale;

T. întrucât orice încercare a Comisiei de a simplifica politica de coeziune trebuie să țină seama de faptul că modificările aduse practicilor de punere în aplicare existente ar putea constitui inițial o sarcină suplimentară pentru autoritățile administrative și pentru beneficiari;

U. întrucât gestiunea partajată, principiul parteneriatului, guvernanța

---

[1] Regulamentul (UE, Euratom) 2024/2509 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 septembrie 2024 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii (JO L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj).

pe mai multe niveluri, subsidiaritatea și abordarea teritorială ar trebui să rămână elementele de bază ale reformei și eforturilor de simplificare a politicii de coeziune; întrucât modelul de gestiune partajată s-a dovedit a fi un pilon fundamental al politicii de coeziune, care garantează că fondurile UE sunt adaptate nevoilor specifice ale regiunilor și zonelor locale, promovând în același timp asumarea obiectivelor și responsabilizarea la toate nivelurile de guvernanță; întrucât cadrul de guvernanță pe mai multe niveluri consolidează cooperarea dintre UE și autoritățile naționale, regionale și locale și garantează că politicile sunt elaborate și puse în aplicare în mod eficace, astfel încât să reflecte diversitatea teritorială și să valorifice la maximum impactul pe teren;

V. întrucât principiul subsidiarității ar putea fi mai bine aplicat în cadrul finanțării din fondurile de coeziune, de exemplu, prin introducerea unor valori-limită sub care ar putea fi aplicată o derogare de la anumite obligații și cerințe, așa cum se întâmplă în cazul altor fonduri ale UE;

W. întrucât simplificările tehnice ale instrumentelor de dezvoltare teritorială [cum ar fi investițiile teritoriale integrate (ITI) și dezvoltarea locală coordonată la nivelul comunității (DLRC)] au fost deja integrate în cadrul politicii de coeziune în perioada de programare 2021-2027, dar proiectele mici au în continuare sarcini administrative (pentru beneficiari) și costuri administrative (pentru autoritățile responsabile de programe) proporțional mai mari decât proiectele mai mari; întrucât trebuie abordate preocupările exprimate de Curtea de Conturi Europeană cu privire la DLRC – în special costurile administrative disproporționate în comparație cu bugetele grupurilor de acțiune locală;

X. întrucât, având în vedere provocările geopolitice actuale, politica de coeziune poate juca un rol în dezvoltarea unei infrastructuri esențiale cu dublă utilizare care să răspundă nevoilor civile în perioade de pace și să consolideze totodată reziliența teritorială și răspunsul în situații de criză, și întrucât noile priorități nu trebui stabilite în detrimentul investițiilor pe termen lung în coeziunea economică, socială și teritorială a UE și nici nu trebuie să conducă la reducerea acestora;

Y. întrucât politica de coeziune a demonstrat în mod constant capacitatea sa de a absorbi și de a investi în mod eficient și aproape integral fondurile UE care i-au fost alocate; întrucât, creșterea treptată a plăților spre ultima parte a perioadei de programare este o caracteristică inerentă a programelor multianuale și, prin urmare, se poate anticipa în mod realist un rezultat pozitiv similar până la sfârșitul perioadei de programare actuale;

Z. întrucât ar trebui menținut și consolidat principiul auditului unic, pe lângă auditurile periodice ale Comisiei, fiind necesară punerea în

aplicare de măsuri pentru a reduce suprapunerea controalelor și a auditurilor la nivel regional și național și la nivelul UE pentru același proiect și același beneficiar, asigurând interpretarea consecventă a reglementărilor și reducând la minimum sarcinile administrative ale autorităților de management și ale beneficiarilor;

AA. întrucât principiul bunei gestiuni financiare necesită proceduri de audit independente pentru a asigura conformitatea cu normele UE; întrucât utilizarea exclusivă a supravegherii naționale poate duce la discrepanțe în materie de punere în aplicare și monitorizare, subminând astfel aplicarea uniformă a controalelor financiare în toate statele membre și, în cele din urmă, punând în pericol protecția intereselor financiare ale UE;

AB. întrucât asigurarea unor mecanisme de audit solide este esențială pentru a menține responsabilitatea, trasabilitatea și eficacitatea utilizării fondurilor UE, contribuind la prevenirea fraudei, a gestiunii defectuoase și a neconcordanțelor din sistemele naționale de supraveghere;

AC. întrucât politica de coeziune trebuie să rămână rezilientă la fraudă și corupție, precum și la orice încercare de a devia fondurile de la misiunea lor inițială și de la prioritățile convenite ale programului către investiții care servesc anumite interese personale sau ale partidelor politice; întrucât, în acest scop, trebuie consolidate condiționalitățile și mecanismele integrate pentru prevenirea, detectarea și corectarea neregulilor, inclusiv a fraudei; întrucât aplicarea corespunzătoare a principiului parteneriatului, a cerințelor în materie de transparență și a politicilor antifraudă este esențială;

AD. întrucât prioritățile care se suprapun între MRR și politica de coeziune scot în evidență fragmentarea finanțării UE și subliniază necesitatea unei abordări simplificate și coerente;

AE. întrucât articolul 20 din RDC permite deja activarea unor măsuri temporare ca răspuns la circumstanțe excepționale sau neobișnuite,

1. subliniază rolul esențial pe care politica de coeziune l-a jucat în gestionarea situațiilor de urgență multidimensionale și a provocărilor socioeconomice din ultimii cinci ani într-un mod flexibil și care întărește solidaritatea între statele sale membre; consideră, cu toate acestea, că schimbările constante ale cadrului de reglementare au erodat orientarea strategică a acestuia; subliniază necesitatea de a păstra obiective ambițioase în ceea ce privește investițiile pe termen lung și logica de funcționare și prioritățile bazate pe o abordare teritorială, respectând principiul de „a nu aduce prejudicii coeziunii” și concentrându-se pe creșterea economică, crearea de locuri de muncă și serviciile sociale, pentru a face față provocărilor legate de dezechilibrele dintre regiunile UE, de îmbunătățirea calității vieții, de dubla tranziție verde și digitală și de tranziția justă, de crearea de

locuri de muncă de calitate, de eradicarea sărăciei, în special a sărăciei în rândul copiilor, și de criza locuințelor;

2. avertizează cu privire la deturnarea sistematică a fondurilor de coeziune pentru a răspunde la situații de criză, întrucât această practică subminează obiectivul lor principal de a consolida coeziunea economică, teritorială și socială a UE, de a reduce disparitățile între regiuni și de a stimula dezvoltarea durabilă, dat fiind că fondurile în acest scop sunt limitate; solicită, în schimb, instituirea unui instrument de urgență permanent, consolidat și specific în cadrul bugetului UE, care să asigure un răspuns rapid și coordonat la situațiile de criză viitoare, fără a compromite integritatea structurală a politicii de coeziune, astfel încât fondurile sale să poată fi utilizate pentru realizarea obiectivelor sale principale;

3. insistă că reformele viitoare trebuie să mențină gestiunea partajată, guvernanța pe mai multe niveluri și abordarea teritorială pentru a asigura eficacitatea; solicită, de asemenea, o politică de coeziune modernă, descentralizată și consolidată, în care oamenii se află în centrul atenției și în care există parteneriate puternice la toate nivelurile, deoarece este esențial să se mențină și să se promoveze unitatea UE în contextul provocărilor geopolitice din ce în ce mai mari; insistă asupra aplicării obligatorii a principiului parteneriatului, astfel cum este prevăzut la articolul 8 din RDC, și asupra controlării riguroase a aplicării acestuia de către Comisie;

4. atestă măsurile importante de simplificare deja introduse în perioada de programare 2021-2027 și, în special, instrumentele digitale îmbunătățite pentru coeziunea electronică, armonizarea mai amplă a normelor la nivelul mai multor fonduri, flexibilitatea sporită în gestionarea programelor și raționalizarea normelor în materie de eligibilitate; subliniază necesitatea de a trece de la administrația hibridă și pe suport de hârtie la procese complet digitale, sporind astfel eficiența și facilitând comunicarea prin mijloace electronice între beneficiari și autoritățile de management; consideră că mai mulți factori au împiedicat eforturile de simplificare, printre aceștia numărându-se volumul de lucru generat de întârzierile survenite în programarea perioadei de finanțare 2021-2027, modificările frecvente ale legislației în această perioadă, reglementările complexe, pe mai multe niveluri, privind auditul și controalele, precum și suprareglementarea, care a impus beneficiarilor sarcini care depășesc cerințele UE;

5. subliniază că digitalizarea gestionării, raportării, monitorizării și auditării fondurilor UE este esențială pentru a îmbunătăți accesul potențialilor beneficiari și pentru a face gestionarea fondurilor mai eficientă și mai transparentă;

6. subliniază că simplificarea ar trebui să fie un principiu de bază în politica de coeziune; insistă că eforturile de simplificare trebuie să se

concentreze, în primul rând, pe reducerea sarcinii pentru beneficiari, pe facilitarea accesului lor la fonduri și reducerea activității administrative, evitând suprapunerea inutilă a proceselor; invită, în acest sens, statele membre să evite suprareglementarea (adăugarea unor norme naționale inutile la cerințele UE), care introduce sarcini suplimentare pentru beneficiari; ia act de faptul că punerea în aplicare a normelor privind ajutoarele de stat în toate statele membre poate, în unele cazuri, să adauge un nivel de complexitate și subliniază că suprapunerea dintre perioadele de programare 2014-2020 și 2021-2027, precum și instituirea MRR sunt alți factori care au condus la întârzieri;

7. subliniază că simplificarea reglementării politicii de coeziune este esențială pentru a asigura o mai bună punere în aplicare; consideră că adoptarea tardivă a legislației sectoriale și procesul îndelungat de adoptare a documentelor de programare au condus la întârzieri în punerea în aplicare în perioadele de programare anterioare și, prin urmare, invită Comisia să prezinte în timp util propuneri pentru perioada de finanțare 2028-2034, astfel încât programele regionale să poată fi aprobate imediat după începutul următorului CFM; recomandă să se analizeze dacă anumite reglementări și cerințe tehnice ar putea fi eliminate din RDC și încorporate într-un set de orientări/manual pentru a crea certitudine și o rutină în rândul autorităților de management și al beneficiarilor; reamintește că lipsa de certitudine în ceea ce privește punerea în aplicare a instrumentelor de finanțare determină adesea autoritățile administrative, în acord cu principiul prudenței, să tindă spre o interpretare mai restrictivă a dispozițiilor neclare;

8. își exprimă îngrijorarea atât cu privire la lipsa de complementaritate în finanțarea UE, cu peste 50 de programe multianuale în perioada 2021-2027, cât și cu privire la ponderea tot mai mare, în prezent 40 %, de fonduri gestionate la nivel central în cadrul actualului CFM și consideră că bugetul total alocat politicii de coeziune ar trebui menținut sau chiar majorat pentru ca aceasta să răspundă în mod corespunzător nevoilor viitoare de investiții; evidențiază necesitatea unei coordonări eficace a finanțării UE și naționale și subliniază că orice viitor cadru de reglementare trebuie să includă o evaluare aprofundată a impactului său administrativ; invită Comisia să promoveze cele mai bune practici, evaluând sistemele naționale ale statelor membre, și să ia măsuri pentru a elimina practicile care creează o complexitate inutilă; reafirmă rolul esențial al fondurilor structurale și de investiții europene în reducerea disparităților regionale și în îmbunătățirea accesibilității teritoriale și a conectivității, în special în zonele defavorizate, cum ar fi zonele rurale, insulare, montane, ultraperiferice și frontaliere estice;

9. invită Comisia să încurajeze și să utilizeze o abordare ascendentă și descentralizată în viitoarele propuneri cu scopul de a simplifica

elaborarea noii politici de coeziune și de a asigura consultarea și implicarea în mod obligatoriu a autorităților locale și regionale și a partenerilor, astfel cum sunt definiți la articolele 3 și 4 din Codul european de conduită referitor la parteneriat, precum și a organizațiilor societății civile și a IMM-urilor;

10. consideră că o mai bună coordonare între fonduri, realizată printr-un cadru mai clar, mai coerent, mai bine coordonat și armonizat pentru diferitele fonduri de coeziune, ar putea deschide calea către o politică de coeziune mai eficientă și mai flexibilă, care să includă un singur set de norme și o pistă de audit unică pentru punere în aplicare, monitorizare și control; este convins că o interfață informatică unificată și integrată pentru beneficiari în fiecare stat membru, care să acopere toate etapele din ciclul programului, care să permită simple schimburi electronice de date și documente, cu ajutorul unui instrument de raportare automatizată, și care să facă obiectul unei evaluări aprofundate a impactului, ar putea oferi o valoare adăugată în acest sens și ar putea îmbunătăți transparența prin furnizarea de actualizări periodice și ușor accesibile cu privire la rezultatele proiectelor din cadrul politicii de coeziune; este de părere că ar trebui evitată crearea de fonduri separate, de mici dimensiuni, pentru a nu încuraja fragmentarea suplimentară a instrumentelor de finanțare și crearea unor structuri paralele; consideră că fondurile care sunt defragmentate ca domeniu de aplicare și mărime pot fi, în unele cazuri, mai eficace în punerea în aplicare a unor soluții la provocările strategice ale UE;

11. recunoaște că, în cadrul următoarei revizuiri, după 2027, poate fi creată o platformă europeană unică, îmbinată cu platformele naționale, care să le acorde beneficiarilor, în special micilor beneficiari, un acces rapid la diferitele fonduri ale UE; consideră că Comisia și statele membre ar trebui să le comunice beneficiarilor toate informațiile necesare pentru accesarea fondurilor UE prin intermediul acestei platforme, asigurând, de asemenea, un schimb de date în timp real cu privire la destinatarii finali ai fondurilor, inclusiv o mai bună colectare a datelor și stabilirea unor tablouri de bord de monitorizare comune în toate programele politicii de coeziune; consideră că acest lucru poate fi necesar pentru a îmbunătăți gradul de acceptare și de cunoaștere în rândul beneficiarilor și ar putea spori transparența, preveni dubla finanțare și îmbunătăți controlul financiar, inclusiv depistarea fraudelor;

12. insistă asupra faptului că toate noile sisteme informatice sau alte platforme digitale introduse în perioada de programare de după 2027 ar trebui să contribuie la raționalizarea cererilor de colectare a datelor și să nu le impună solicitanților cereri de date suplimentare sau repetate;

13. subliniază, cu toate acestea, că o mai mare flexibilitate nu ar trebui să se realizeze în detrimentul planificării strategice pe termen lung și

al stabilității investițiilor în coeziune și nu ar trebui să conducă la incertitudini financiare și la o complexitate sporită pentru beneficiarii finali; solicită să se garanteze că orice ajustare a priorităților de finanțare în cursul perioadei de programare de după 2027 va rămâne aliniată la obiectivele de dezvoltare regională;

14. își reiterează sprijinul pentru noul Regulament BRIDGEforEU și subliniază că este necesar să se intensifice măsurile de simplificare, în special în cadrul programelor transfrontaliere, cu soluții adaptate care să țină seama de provocările economice, sociale și geopolitice unice cu care se confruntă regiunile transfrontaliere; subliniază că politica de coeziune trebuie să simplifice și să promoveze în continuare cooperarea transfrontalieră, transnațională și interregională;

15. consideră că integrarea perspectivei de gen și abordarea aspectelor de gen ar trebui să fie promovate în toate etapele elaborării și implementării programelor în următorul cadru al politicii de coeziune; solicită ca toate statele membre să utilizeze mai sistematic instrumentul de monitorizare a dimensiunii de gen în buget și subliniază că măsurile de simplificare nu trebuie să submineze eforturile de integrare a perspectivei de gen;

16. consideră că definiția actuală a „întreprinderii aflate în dificultate” le impune organizațiilor o sarcină nejustificată și creează complexități inutile pentru inovare, competitivitate și pentru potențialii beneficiari finali ai fondurilor de coeziune și, prin urmare, ar trebui revizuită;

17. subliniază că implicarea activă și obligatorie a autorităților locale și regionale în elaborarea, programarea, executarea, monitorizarea și evaluarea proiectelor în domeniile pe care le administrează reprezintă o condiție prealabilă fundamentală pentru ca simplificarea să fie încununată de succes și adaptată condițiilor locale; atrage atenția că, în absența unui parteneriat puternic cu nivelul local și cu cel regional și fără întărirea capacității administrative a acestora, politica de coeziune riscă să devină un proces excesiv de centralizat, cu impact redus asupra dezvoltării echilibrate a regiunilor europene;

18. invită Comisia să analizeze ideea de a include în semestrul european o evaluare a impactului asupra teritoriilor și a guvernanței; subliniază că semestrul european ar trebui să respecte obiectivele politicii de coeziune prevăzute la articolele 174 și 175 din TFUE și solicită participarea regiunilor la îndeplinirea acestor obiective, precum și o abordare axată mai mult pe teritorii; subliniază că PIB-ul regional pe cap de locuitor trebuie să rămână principalul criteriu de stabilire a alocărilor statelor membre în cadrul politicii de coeziune și consideră că PIB-ul regional pe cap de locuitor ar putea fi completat cu alți indicatori socioeconomici regionali (de exemplu, sociali, demografici etc.), care să contribuie la reflectarea mai exactă

a situației socioeconomice a regiunilor, cu scopul de a reduce și mai mult diferențele sociale și teritoriale – inclusiv în interiorul regiunilor – și de a permite realizarea unor investiții mai bine orientate acolo unde este cea mai mare nevoie de ele;

19. consideră că punctele de contact naționale (PCN) din programele în gestiune directă ar trebui integrate în programarea națională și regională a fondurilor de coeziune și de dezvoltare rurală, pentru a stimula sinergiile și a intensifica consolidarea capacităților în cadrul programelor gestionate la nivel central și în comun, care se derulează pe aceleași teritorii și în aceleași domenii de politică;

20. încurajează utilizarea unor instrumente integrate de dezvoltare regională, cum ar fi ITI și DLRC, și propune să se analizeze posibilitățile existente de majorare a cotei din bugetul politicii de coeziune dedicate ITI, DLRC sau altor instrumente teritoriale pentru toate regiunile, ținând seama, de asemenea, de nevoile specifice ale zonelor rurale și îndepărtate și ale regiunilor frontaliere din partea de est a UE, cu un accent pe proiectele capabile să răspundă efectiv nevoilor teritoriale reale; recomandă să se analizeze diverse propuneri de soluționare a problemelor și de asistență tehnică pentru punerea în aplicare a strategiilor și pentru maturizarea studiilor; consideră că inițiativelor de dezvoltare teritorială integrată tot mai numeroase – din cadrul politicii de coeziune și de dezvoltare rurală și din afara ei – le lipsesc adesea legăturile concrete cu fondurile structurale și de investiții europene, ceea ce le poate reduce impactul în timp;

21. se opune oricărei reforme care vizează renaționalizarea sau centralizarea structurii de decizie de la vârf la bază a programării politicii de coeziune și reiterează că guvernanța pe mai multe niveluri, subsidiaritatea, gestiunea partajată și o abordare ancorată în realitățile locale ar trebui să rămână principiile sale directoare de bază; constată că, deși MRR a fost conceput pentru a oferi un răspuns rapid la provocările economice, punerea sa în aplicare s-a confruntat cu dificultăți semnificative, printre care un nivel de absorbție scăzut, întârzieri la plata fondurilor și lipsa transparenței în procesul de alocare; ia act, cu toate acestea, de anumite evoluții pozitive în cadrul MRR, în special stabilirea unor standarde de investiții verzi și a principiului de „a nu cauza prejudicii semnificative”; atrage atenția asupra faptului că în programele aflate în gestiune directă efectuarea plăților către statele membre nu reflectă neapărat cantitatea și importanța obiectivelor de etapă și a țintelor stabilite;

22. subliniază că în modelul centralizat au fost revelate mai multe deficiențe, în special cu privire la trasabilitatea, răspunderea,

eficiența și impactul pe termen lung al finanțării UE[1]; subliniază că printre acestea se află implicarea insuficientă a autorităților locale și regionale și a societății civile, precum și întârzieri, transparența limitată și riscurile de nefinalizare a măsurilor; avertizează că absența unor mecanisme de monitorizare eficace și a unor cerințe de audit clare riscă să submineze credibilitatea și impactul pe termen lung al instrumentelor financiare ale UE; solicită o supraveghere mai strictă a plăților și a rezultatelor verificate și o mai bună aliniere între acestea, pentru a se garanta că fondurile UE aduc beneficii concrete cetățenilor și actorilor sociali și economici; subliniază că guvernanța pe mai multe niveluri permite dezvoltarea unor soluții adaptate pentru toate regiunile și evidențiază importanța unor procese incluzive de elaborare în comun, care să implice autoritățile locale și regionale;

23. se opune ideii unui program național unic, întrucât acesta nu implică în mod corespunzător autoritățile locale și regionale, este departe de realitățile de pe teren și ar pune în pericol sau chiar ar elimina capacitatea politicii de coeziune de a ține seama de nevoile diferite ale politicilor sectoriale și de obiectivele și de particularitățile instrumentelor macroregionale, naționale, regionale și locale; subliniază insistent că utilizarea programelor ancorate în realitățile locale, gestionate la nivelul regional NUTS 2[2], a fost esențială pentru abordarea nevoilor reale de pe teren și reducerea efectivă, în trecut, a diferențelor socioeconomice dintre regiuni și, prin urmare, trebuie să rămână și în viitor coloana vertebrală a politicii de coeziune;

24. subliniază importanța, pentru autoritățile locale și regionale, a colaborării, a schimbului de cunoștințe și a consolidării capacităților, inclusiv importanța investițiilor în capacitățile lor tehnice și administrative; avertizează că, fără un parteneriat puternic cu autoritățile locale și regionale, politica de coeziune riscă să devină excesiv de centralizată și mai puțin eficace în promovarea unei dezvoltări regionale echilibrate; subliniază că eforturile de simplificare ar trebui să promoveze rolul autorităților locale și regionale, care sunt esențiale pentru punerea în aplicare cu succes a proiectelor finanțate de UE, în special în cadrul Fondului european de dezvoltare regională (FEDR), al Fondului de coeziune și al programelor Interreg; subliniază că o mai bună implicare a autorităților locale și regionale, inclusiv în faza de programare, este esențială pentru a asigura eficacitatea, relevanța teritorială și reziliența politicii de coeziune; solicită o abordare echilibrată, care să simplifice procedurile, menținând în același timp guvernanța pe

---

1 JO C 114, 29.3.2023, p. 5; JO C, C/2024/5471, 10.9.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/5471/oj, (punctele 53-56).

2 NUTS (nomenclatorul unităților teritoriale de statistică) este sistemul de clasificare al UE care conține denumirile regiunilor din cadrul țărilor în scopuri statistice. „NUTS 2” desemnează regiunile de bază (pentru politicile regionale).

mai multe niveluri și valoarea adăugată teritorială a implicării locale și regionale;

25. recunoaște că mecanismele bazate pe performanță pot fi esențiale pentru ca politica de coeziune să devină mai eficientă și orientată într-o măsură mai mare pe rezultate; avertizează, cu toate acestea, să nu se impună acest model în mod rigid sau cu titlu universal în contextul perioadei de programare 2028-2034; subliniază că, deși astfel de mecanisme pot stimula eficacitatea, ele trebuie să țină seama de particularitățile diferitelor sectoare de cheltuieli și de eterogenitatea beneficiarilor finali – în special în domenii precum cercetarea, politicile sociale și infrastructura locală, în care este posibil ca rezultatele măsurabile, cu efecte pe termen scurt, să nu reflecte pe deplin impactul pe termen lung;

26. atrage atenția asupra faptului că actualele modele bazate pe performanțe depind adesea de structuri de gestionare centralizate, care pot reduce capacitatea autorităților regionale și locale de a aborda în mod eficace provocările teritoriale specifice; subliniază că orice aplicare în viitor a modelului de realizare bazat pe performanță nu ar trebui să afecteze principiile de bază ale politicii de coeziune, cum ar fi guvernanța pe mai multe niveluri, subsidiaritatea și o abordare bazată pe realitatea de la fața locului, și trebuie să fie însoțită de garanții semnificativ mai puternice, pentru a asigura buna gestionare a fondurilor UE;

27. invită Comisia să adopte un cadru de finanțare flexibil și echilibrat, care să combine finanțarea bazată pe rezultate și finanțarea tradițională, bazată pe costuri, ceea ce va permite realizarea unor soluții adaptate la contextele locale; sprijină utilizarea sporită a plăților forfetare bazate pe obiective de etapă, astfel cum se practică în cadrul programului „Europa creativă”, asigurându-se, în același timp, că autoritățile regionale și locale își păstrează autonomia necesară pentru punerea în aplicare a politicii de coeziune;

28. recunoaște în mod special că autoritățile, organizațiile societății civile și IMM-urile nu ar trebui să fie afectate de introducerea modelelor bazate pe performanță, mai ales având în vedere resursele lor financiare, care, în medie, nu sunt suficiente pentru a prefinanța măsurile sau a amortiza eventualele pierderi în cazul neatingerii obiectivelor;

29. recunoaște că problemele de lichiditate descurajează potențialii beneficiari, inclusiv autoritățile locale, să solicite proiecte finanțate prin politica de coeziune, deoarece, în unele state membre, aceștia suferă de o lipsă de autonomie fiscală și bugetară; solicită, prin urmare, o creștere semnificativă și adaptată a prefinanțării în astfel de cazuri, precum și în zonele rurale, transfrontaliere și insulare, pentru a favoriza plata rapidă a fondurilor în cadrul politicii de coeziune, împreună cu o simplificare a normelor de cofinanțare;

30. salută propunerea Comisiei, inclusă în evaluarea sa la jumătatea perioadei a politicii de coeziune pentru perioada 2021-2027, ca programele din cadrul obiectivului „Investiții pentru ocuparea forței de muncă și creștere economică”, desfășurate în regiunile de nivelul NUTS 2 care au frontiere comune cu Rusia, cu Belarus sau cu Ucraina, să beneficieze de posibilitatea unei prefinanțări unice de 9,5 % din fondurile alocate din program și a unei finanțări de 100 % din partea Uniunii; îndeamnă Comisia să propună măsuri suplimentare pentru a răspunde nevoilor regiunilor de la frontiera estică a UE;
31. se arată îngrijorat de relatările constante transmise de părțile interesate privind faptul că statele membre nu aplică principiile orizontale atunci când pregătesc acordurile de parteneriat; propune să se integreze direct în RDC o versiune revizuită a Codului de conduită european privind parteneriatele, care să îi garanteze caracterul obligatoriu și să cuprindă programele în gestiune directă cu impact teritorial; invită Comisia să asigure aplicarea cu strictețe a principiului parteneriatului și să caute măsuri de consolidare a competențelor de supraveghere și monitorizare ale Parlamentului în ceea ce privește acordurile și programele de parteneriat; invită Comisia să se asigure că statele membre efectuează o supraveghere periodică, inclusiv a partenerilor în timpul monitorizării și al selecției experților, pentru a garanta competența profesională și a preveni fraudele;

32. reamintește importanța unei aplicări stricte a normelor financiare ale Uniunii în toate programele și în privința tuturor beneficiarilor, pentru a se evita orice formă de fraudă, conflict de interese, corupție, dublă finanțare și spălare a banilor; invită Comisia și statele membre să propună noi măsuri pentru a preveni și a evita dubla finanțare, pentru a crea mai multe oportunități privind proiectele integrate, pentru a asigura interoperabilitatea instrumentelor de extragere a datelor și pentru a reduce la minimum obligațiile de păstrare a datelor impuse autorităților de management; invită din nou Comisia să facă obligatorie utilizarea instrumentelor informatice, cum ar fi sistemul de detectare timpurie și de excludere (EDES) și ARACHNE, pentru toate fondurile Uniunii, inclusiv pentru cele aflate în gestiune partajată, și să îmbunătățească utilizarea noilor tehnologii pentru a intensifica controalele și a proteja bugetul Uniunii împotriva fraudelor și a utilizării necorespunzătoare a fondurilor; evidențiază că trebuie găsit un echilibru între simplificare și protejarea bugetului UE; reamintește că eforturile de simplificare trebuie să respecte principiile bunei administrări, achizițiilor publice și controlului, toate acestea fiind esențiale pentru asigurarea respectării condiționalităților sociale și de mediu și a principiului statului de drept;

33. invită Comisia să realizeze studii privind sinergia dintre fondurile de coeziune și programele sectoriale, astfel cum a procedat în cazul programului Orizont Europa;

34. cere ca autoritățile regionale și locale, precum și autoritățile municipale și urbane să aibă un acces mai direct la finanțarea UE, inclusiv prin extinderea utilizării ITI și prin axarea pe proiecte ce vizează partenerii sociali și economici; invită Comisia să caute noi modalități prin care să se asigure că autoritățile locale și regionale, societatea civilă și alți beneficiari pot primi în continuare finanțare din partea UE atunci când guvernele naționale încălcă statul de drept, fără a slăbi aplicarea Regulamentului privind mecanismul de condiționalitate bazat pe statul de drept[1]; subliniază că finanțarea nu trebuie realocată altor programe, astfel încât să fie menținută integritatea deciziei de suspendare, până la atingerea obiectivelor sale și până la îndeplinirea tuturor condițiilor de acces la finanțare;

35. încurajează, de asemenea, crearea unei rețele consultative permanente, care să își coordoneze activitatea cu programele sau structurile deja existente și care să acorde asistență localităților în procesul complex al punerii în aplicare a politicii de coeziune;

36. salută adoptarea unor instrumente precum Setul de instrumente europene pentru mediul rural, al căror scop este de a ajuta beneficiarii să înțeleagă programele disponibile; subliniază, cu toate acestea, că necesitatea unor astfel de ghișee unice scoate în evidență complexitatea excesivă a structurilor actuale, care rămân inaccesibile pentru mulți beneficiari, în special pentru autoritățile publice mici;

37. subliniază că trebuie majorate de urgență investițiile în dezvoltarea unei capacități administrative efective și adecvate, cu resurse financiare specifice și asistență tehnică, în special pentru autoritățile locale și regionale, inclusiv pentru cele din zonele insulare și îndepărtate, cu un accent special pe regiunile în care în mod obișnuit rata de absorbție este scăzută, pentru a sprijini gestionarea și execuția descentralizată și eficientă a fondurilor UE;

38. solicită consolidarea instrumentelor de asistență tehnică în cadrul politicii de coeziune, cum ar fi cele elaborate de către Banca Europeană de Investiții în colaborare cu Comisia, pentru a sprijini capacitățile de planificare strategică în vederea investițiilor teritoriale, precum și un sprijin consultativ specific pentru a identifica, planifica și pregăti proiectele; recunoaște importanța capitală a instrumentelor financiare pentru promovarea competitivității în toate regiunile UE și pentru mobilizarea fondurilor private și publice;

39. subliniază că succesul politicii de coeziune depinde de existența unor

---

[1] Regulamentul (UE, Euratom) 2020/2092 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2020 privind un regim general de condiționalitate pentru protecția bugetului Uniunii (JO L 433 I, 22.12.2020, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/2092/oj).

strategii orientate spre viitor și favorabile incluziunii, de o implicare corespunzătoare a părților interesate și a societății civile și de o bună guvernanță; recunoaște că trebuie promovate abordări de gestionare bazate pe rezultate, inclusiv utilizarea unor indicatori măsurabili și a unor modele bazate pe teoria schimbării pentru evaluarea programelor; subliniază importanța alocării unor resurse specifice pentru consolidarea capacităților partenerilor sociali și pentru ca organizațiile societății civile să aibă un rol mai proeminent în asigurarea bunei guvernanțe și în execuția fondurilor UE;

40. solicită Comisiei să propună, în noul cadru privind ajutoarele de stat, o nouă simplificare a aplicării normelor privind ajutoarele de stat în cazul finanțării transsectoriale legate de politica de coeziune, care să combine fondurile UE și cele naționale (cum ar fi finanțarea multiplă în cadrul Fondului social european Plus și al FEDR), cu scopul de a reduce erorile și sarcina administrativă la nivel național și regional, sporind totodată eficacitatea pe teren a investițiilor realizate prin politica de coeziune și evitând denaturarea pieței; invită Comisia să analizeze dacă programele derulate în gestiune partajată ar putea să beneficieze, în unele cazuri, de derogări de la normele privind ajutoarele de stat similare celor de care beneficiază programele derulate în gestiune directă, cum ar fi programul Orizont Europa sau Mecanismul pentru interconectarea Europei;

41. îndeamnă Comisia, în contextul viitoarei revizuiri a Directivei europene privind achizițiile publice[1], să promoveze în continuare negocierile colective și utilizarea clauzei sociale; subliniază că autoritățile contractante trebuie să excludă de la licitațiile publice operatorii economici care au fost implicați în activități infracționale; solicită ca normele care reglementează politica de coeziune să permită alocarea fondurilor publice numai întreprinderilor care respectă drepturile lucrătorilor și normele aplicabile privind condițiile de muncă;

42. consideră că ar trebui întărit principiul unui audit unic și reamintește că, în practică, aplicarea principiului unui audit unic depinde de eficacitatea și fiabilitatea auditurilor desfășurate de organismele de audit din statele membre; subliniază că în următoarea politică de coeziune ar trebui introdusă o abordare revizuită, consolidată și unificată a auditurilor și controalelor și că această abordare ar trebui să vizeze reducerea ratelor de eroare și a fraudelor prin consolidarea controalelor preventive (ex ante) la începutul perioadei bugetare, pentru a reduce deficiențele și riscurile în materie de control; subliniază că este important ca această abordare să fie aliniată la recomandările Curții de Conturi Europene, în special în ceea ce

---

[1] Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE (JO L 94, 28.3.2014, p. 65, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/24/oj).

privește consolidarea gestiunii financiare, îmbunătățirea eficienței cheltuielilor și asigurarea faptului că nu se perpetuează erorile identificate în perioadele de programare anterioare;

43. solicită o interpretare mai consecventă a reglementărilor de către organismele de audit din întreaga UE, precum și în legătură cu toate fondurile, și pledează pentru o strategie de audit bazată mai mult pe riscuri, pentru a se evita suprapunerile inutile, asigurându-se totodată o supraveghere financiară și o prevenire a fraudelor efective; subliniază că programele derulate de statele membre care intră sub incidența mecanismului de condiționalitate bazat pe statul de drept sau a procedurii prevăzute la articolul 7 sau care nu s-au alăturat Parchetului European trebuie supuse unui control mai strict;

44. invită Comisia să propună standardizarea și utilizarea mai amplă a opțiunilor simplificate în materie de costuri și a finanțării care nu este legată de costuri și evidențiază rolul esențial al acestora în reducerea sarcinilor administrative, reducerea ratelor de eroare și îmbunătățirea rezultatelor; recomandă extinderea acestor mecanisme, în special prin relaxarea cerințelor privind achizițiile publice, verificările și pragurile de audit; subliniază utilitatea acestora în contextele în care obiectivele pot fi verificate fără echivoc, în special în cazul beneficiarilor mai mici, cum ar fi autoritățile locale, organizațiile societății civile și grupurile de acțiune locală, sau în proiecte care implică microîntreprinderi și actori din economia socială, pentru reducerea birocrației și accelerarea punerii în aplicare; invită Comisia să analizeze opțiunile privind introducerea unor proceduri simplificate de raportare și audit pentru autoritățile locale cu mai puțin de 100 000 de locuitori și pentru beneficiarii situați în zonele rurale, insule și regiunile ultraperiferice ale UE, cu scopul de a se găsi un echilibru între simplificare și buna gestiune financiară;

45. consideră că este necesară o schimbare a modului în care sunt abordate auditurile și controalele, prin renunțarea la utilizarea extrapolării statistice pentru corecțiile financiare, care urmărește să facă o separare clară între erorile neintenționate și fraude, pentru a se asigura că aceste corecții vizează numai cazurile de nereguli sistemice și acte de fraudă deliberată și pentru a se evita volumul de muncă excesiv sau presiunea financiară asupra beneficiarilor și a autorităților de management; subliniază că sarcina administrativă și financiară legată de controlul financiar și activitatea de audit, precum și măsurile întreprinse în urma acestora, ar trebui să fie întotdeauna proporționale cu volumul fondurilor și cu riscurile conexe;

46. invită Comisia să analizeze diferite opțiuni pentru asigurarea unui mai puternic caracter complementar al fondurilor UE, inclusiv prin reintegrarea în RDC a intervențiilor FEADR de la nivelul comunității și a celor de dezvoltare locală;

47. încredințează Președintei sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Curții de Conturi Europene, Comitetului Economic și Social European, Comitetului Regiunilor și parlamentelor naționale și regionale ale statelor membre.